

[Agnete Laustsen]

er inde i de problemer, som FN i disse år slås med, og som den nyalgte generalsekretær, heldigvis kan jeg sige, er begyndt at tage fat på også i erkendelse af, at FN er en mastodont, og at der er behov for større effektivitet. Det mener jeg skal støttes.

Jeg sagde helt klart herfra, at selvfølgelig er der visse af FN's organisationer, som fungerer udmærket. Men, sagde jeg, som helhed fungerer det ikke, som vi kunne ønske det. Det må da være noget, vi alle sammen kan lægge vægt på og sætte pris på, at der så bliver ryddet op, og at vi ikke bare bliver ved med, som jeg sagde i mit indlæg, at donere penge til en organisation, som ikke fungerer så effektivt, som den burde og kunne.

Men lad os gøre vores indflydelse gældende også igennem den danske FN-mission i New York for at hjælpe på det. Jeg ved, vi har gjort det, at der fra de nordiske landes side er fremlagt en plan for effektivisering af FN og dets organisationer. Det er den vej, vi skal.

Hanne Severinsen (V):

Verden forandrer sig i en meget stor hast, og noget tyder på, at Folketinget ikke rigtig kan følge med. Det er nok det, der er problemet.

Det er slut med at sige, at i en overgangsperiode kan man godt acceptere en enpartistat. Det er også slut med at sige, at i en overgangsperiode kan vi godt acceptere, at man laver planøkonomiske løsninger og bureaukratiske løsninger og bestemmer det hele centralt.

Det er ikke sådan, at vi i dag synes, at der er noget forkert i, at vi blander os i indre anliggender, hvis det, vi blander os i, er, at vi ikke vil acceptere, at man overtræder menneskerettigheder – hvis det, vi blander os i, er, at vi ikke vil acceptere, at alting skal komme fra oven, for så hjælper det ikke.

Vi kan jo se, hvordan Danmark blev udviklet for 100 år siden. Da havde vi netop en voldsom udvikling, men det var en folkelig udvikling, den kom nedefra. Derfor er det en meget dårlig idé at understøtte regimer, som undertrykker befolkningen, alene af den grund at det overhovedet ikke skaber udvikling.

Derfor viser et eksempel som Kenya, at det er en god idé, at Danmark nu stiller krav. Og det skal vi gøre. Det har faktisk sat en proces i gang i Kenya, fordi Danmarks budskab er blevet hørt, og fordi andre lande også følger efter. Derfor skal vi stille krav.

Vi kan også se, at der i Nepal er kommet en demokratisk udvikling, bl.a. fordi vi fra dansk side sagde, at vi overvejede, om vi ville have dem som programsamarbejdslande. Det gør vi ikke mere, for nu er det blevet et demokrati, og vi har været med til at understøtte det; og det er dét, som er fremtiden i vores ulandsbistand.

Vi har i Danmark opstillet nogle meget udmærkede krav. Vi havde en lang diskussion i tirsdags, hvor vi ikke var spor uenige om, at miljøkravene er fantastisk vigtige at indarbejde i alt, hvad vi foretager os over for ulandene.

Vi har også været bredt enige i Danmark om, at vi skal støtte kvinderne i de fattige lande, fordi det mange gange er fra dem, udviklingen vil udgå. Det er dem, der har det hårde slid i det daglige med at tjene til brødet, og derfor er det utrolig vigtigt, at vi også har det med.

Det er også meget vigtigt, at vi bekæmper korruption. Det er vigtigt, at vi siger til ulandene – som vi i Danmark har sagt til os selv – at den offentlige sektor skal slankes, og at tingene ikke er gode, blot fordi de er bureaukratiske, og fordi man har en eller anden kasket på.

Det er derfor, det også er vigtigt, at vi nu satser på den private sektor, at vi satser på at få udviklet en ulandsbistand, hvor der også er forretningsmæssige principper med, og hvor vi ser på, at man får indført mere markedsmekanisme.

Derfor er det også et spørgsmål, om vi ikke i fremtiden måske skulle lægge endnu mere vægt på at handle med ulandene frem for at give dem en eller anden form for bistand, som jo ofte fastlåser deres situation.

Det, vi diskuterer i dag, er regeringens rullende femårsplan, og den er i virkeligheden ikke voldsomt revolutionerende. Man kunne måske have ønsket, at den var det noget mere. Den fastslår, at vi fastfryser det, vi giver multilateralt, fordi vi ønsker at opprioritere den bilaterale bistand. Det er jo nemt at sende en check til det multilaterale, og så har man glorien om panden, når man går rundt i FN, fordi vi er så gode.

Men jeg tror, det er bedre både for det folkelige engagement i Danmark, men sandelig også for ulandene, at vi stiller de krav. Jeg vil ikke klandre FN, for FN er sådan set ikke gearret til at stille de krav. Selvfølgelig kan vi gøre vores indflydelse gældende ved de årlige generalforsamlinger ved at tale for disse ting. Men det